

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ [DE FOLOS PENTRU TIMPUL DEVOȚIONAL]

PROVERBE CAPITOLUL 27

- 7 Sătulul calcă în picioare fagurele de miere, dar pentru cel flămând toate amărăciunile sunt dulci. –
8 Ca pasărea plecată din cuibul ei, așa este omul plecat din locul său.
9 Cum înveselește untdelemnul și tămâia inima, așa de dulci sunt sfaturile pline de dragoste ale unui prieten. –
10 Nu părăsi pe prietenul tău și pe prietenul tatălui tău, dar nu intra în casa fratelui tău în ziua necazului tău : mai bine un vecin aproape decât un frate departe. –
11 Fiule, fii înțelept și înveselește-mi inima, și atunci voi putea răspunde celui ce mă batjocorește. –
12 Omul chibzuit vede răul și se ascunde ; dar proștii merg spre el și sunt pedepsiți. –
13 Ia-i haina, căci s-a pus chezaș pentru altul, ia-l zălog în locul unei străine. –
14 Binecuvântarea aproapelui cu glas tare dis-de-diminează este privită ca un blestem. –
15 O streășină care picură necurmat într-o zi de ploaie, și o nevastă gălcevitore sunt totuna.
16 Cine o oprește, parcă oprește vântul
- Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.**

și parcă ține untdelemnul în mâna dreaptă. –

- 17 După cum fierul ascute fierul, tot așa și omul atâță mânia altui om. –
18 Cine îngrijește de un smochin va mânca din rodul lui, și cine-și păzește stăpânul va fi prețuit. –
19 Cum răspunde în apă fața la față, așa răspunde inima omului inimii omului. –
20 După cum Locuința morților și adâncul nu se pot sătura, tot așa nici ochii omului nu se pot sătura. –
21 Ce este tigiua pentru lămurirea argintului și cuptorul pentru lămurirea aurului : aceea este bunul nume pentru un om. –
22 Pe nebun chiar dacă l-ai pisa cu pisălogul în piuă, în mijlocul grăunțelor, nebunia tot n-ar ieși din el. –
23 Îngrijește bine de oile tale și ia seama la turmele tale.
24 Căci nicio bogăție nu ține veșnic și nici cununa nu rămâne pe vecie. –
25 După ce se ridică fânul, se arată verdeața nouă, și ierburile de pe munți sunt strănse. –
26 Mieii sunt pentru îmbrăcăminte, și țapii pentru plata ogorului ;
27 laptele caprelor îți-ajunge pentru hrana ta, a casei tale, și pentru întreținerea slujnicilor tale. [Continuarea în numărul viitor]

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STRADA CASTANILOR • NR. 119 • COD 320 030

ANUL X, NR. 462 I 15 SEPTEMBRIE 2024

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Editorial
- Proverbe persane. Complicitate
- Mică Enciclopedie onomastică. Renata
- Dicționar de cuvinte
- Lumini peste veacuri (II)
- Citirea Bibliei. Proverbele

„Isus i-a răspuns : „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu”.
[IOAN 3 : 5]

Editorial. Ce gândea Napoleon despre Christos ? (II)

„ ... Toți cei care cred în mod serios în EL, simt puterea miraculoasă a dragostei. Ei iubesc pe cineva pe care nu L-au văzut niciodată.

Aceasta este acea realitate pe care n-o explică nici o rațiune, n-o egalează nici o putere omenească și totuși ea s-a petrecut.

Acest lucru îl admir înainte de toate și cu cât meditez mai mult la el, cu atât mai mult devin convins de dumnezeirea lui Hristos. Cunosco oamenii și vă spun că Isus Hristos nu este numai om.”

Într-o zi, în timpul unei plimbări Napoleon s-a oprit brusc din mers, s-a întors spre însoțitorul lui, Montholon, și i-a zis : „**Ce credeți despre Hristos ?**”

Acesta a fost foarte încurcat privind întrebarea neașteptată și bruscă și a spus : „Sire, trebuie să recunosc că încă nu m-am gândit niciodată așa bine la lucrul acesta și să-mi fac o părere.”

„Cu atât mai rău pentru dumneavoastră !” a răspuns împăratul exilat și, în timp ce și-a continuat mersul, și-a exprimat gândurile despre Persoana lui Isus Hristos, așa cum le-am auzit mai sus.

Dacă marele conducător de oști și împărat, pe care milioane de compatrioți din vremea sa aproape îl idolatrizau, care a împins la moarte oameni fără număr și i-a sacrificat ambiției sale, a mai obținut harul de a-L cunoaște pe Isus Hristos cu inima și nu cu rațiunea, ca pe Fiul lui Dumnezeu, dacă a căutat și a găsit în El răscumpărare, aceasta numai Domnul o știe.

Ultimele zile ale lui Napoleon și ultimele lui cuvinte nu lasă să se înțeleagă nimic despre aceasta. Cum ar trebui să fie lăudat Dumnezeu, dacă această viață pătată de vină și sânge ar mai fi fost transformată într-un monument veșnic al minunatului har al lui Dumnezeu !

[Continuarea pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Tu, cel care citești aceasta: ce crezi despre Hristos ?

Spui și tu cum a spus contele Montholon : *trebuie să recunosc că încă nu m-am gândit niciodată așa bine la lucrul acesta.*

O, să nu crezi că ai avea nevoie mai puțin de harul lui Dumnezeu decât Napoleon !

Tu ai nevoie de el la fel și nu poți să-l găsești nicăieri altundeva decât la Isus cel răstignit și înviat.

Smerește-te înaintea Lui ! Smerește-te acum înaintea Lui, în timpul harului, apucă mântuirea și viața veșnică în El. Nu poți să treci pe lângă acest Isus din Nazaret !

„Dumnezeu I-a dăruit un Nume, care este mai presus de orice nume, ca în Numele lui Isus să se plece orice genunchi, al celor cerești și al celor pământești și al celor de sub pământ și orice limbă să mărturisească spre gloria lui Dumnezeu Tatăl.” (Filipeni 2 : 9 - 11)

Și genunchii tăi și limba ta vor împlini acest cuvânt.

Fie îți pleci genunchii acum, în timpul harului, înaintea Lui și limba ta se va lăuda în timp și veșnicie că ai găsit în Isus mântuire și viață, - sau te vei smeri în veșnicie în fața Acestui Isus, ca în fața Judecătorului tău sfânt și drept, pentru a-ți primi sentința veșnică.

La întrebarea, *Ce crezi despre Hristos ?*, răspunsul unui creștin adevărat este :

Știu că Isus Hristos, singurul Fiu al lui Dumnezeu, este Salvatorul meu, Domnul meu și cel mai sincer prieten, că el mă iubește și m-a spălat de toate păcatele mele cu sângele Lui și mi-a dat o nădejde veșnică, fericită, care nu poate fi răpită.

Poți și tu să mărturisești lucrul acesta cu sinceritate înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor ? [Continuarea în numărul viitor. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui* : IV | Georg von Viebahn, BERLIN | 1899 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

CUGETĂRI PERSANE COMPLICITATE

• Cea mai mare nenorocire pentru turmă e atunci când dulăul s-a împrietenit cu lupul. GAMI [Din *Cugetări persane*, Albatros, București, 1983]

MICĂ ENCICLOPEDI ONOMASTICĂ | Renata

• Prenume feminin modern împrumutat din Occident, **Renáta** (la noi fără corespondent masculin) este forma feminină a lui **Renátus**, o creație a onomasticii creștine pe baza adj. *renatus* „renăscut” ... Purtat probabil la început de cei care, prin botez, acceptau noua religie creștină (ceea ce însemna renașterea individului)... [Mică enciclopedie onomastică, de C. Ionescu, Editura Enciclopedică Română, București, 1975]

DICȚIONAR DE CUVINTE expresii, citate celebre

• **Nulla salus bello : pacem te poscimus omnes !** („Nu-i nici o scăpare în război ; cu toții cerem de la tine pacea !”) - Vergiliu, *Eneida* (XI, 362) În cartea a XI-a, se desfășoară adunarea bătrânilor, spre a decide pacea sau războiul între viteazul Enea și regele Turnus al Rutulilor. Acesta din urmă vrea război, dar Drances, iscusitul sfetnic al lui Enea, propune pacea : „Nu-i nici un bine în război ! Și rugămu-te, Turnus, cu toții Pacea tu dă-ni-o, și lucrul ce razimă pacea”. (trad. G. Coșbuc) [I. Berg, *Ediția a II-a revizuită și adăugită*, Editura Științifică, București, 1969]

Lumini peste veacuri

Volumul II [Petru Popovici]

CAPITOLUL 9

MISIONARI MORAVIENI

În anul 1731, contele Zinzendorf a fost invitat și a luat parte la încoronarea regelui Christian al VI-lea al Danemarcei.

La Copenhaga a întâlnit pe un credincios negru Anthony Urlich din insula St. Thomas, India de vest, care i-a relatat starea tristă de sclavie a poporului său, că lucrează pe plantațiile de zahăr, că sunt zdrobiți în bătăi și că nu-L cunosc pe Dumnezeu.

Zinzendorf l-a invitat să vină la Herrnhut. În fața fraților moravieni, el a descris starea groaznică din insula St. Thomas.

Ca să nu li se pară că sunt povești, el și-a dat jos cămașa și avea tot spatele brăzdat cu cicatricele lăsate de biciul proprietarilor de plantații. Relatarea lui a aprins în doi frați dorința de a merge să le vestească Evanghelia.

Unul a fost olarul Leonardt Dober, celălalt tâmplarul David Nitzschmann. Aceasta a fost în august 1732, la cinci ani după trezirea bisericii din Herrnhut.

Cei doi au luat-o pe jos până la Marea Nordului și de acolo s-au urcat pe o corabie, care i-a dus la destinație. Când au vrut să debarce, nu au fost primiți ca misionari. Atunci, au făcut un lucru nemaîntâlnit în istoria misiunilor : **s-au vândut ca sclavi, să lucreze pe plantații.**

Istoricul A. F. Wells, în „The History of Christianity”, pagina 547, spune că aceasta a fost singura cale de a pătrunde pe insula St. Thomas.

Proprietarii culturilor de trestie de zahăr de acolo nu voiau să accepte misionari, căci se temeau ca nu cumva să incite mulțimea de sclavi la revolte.

Cei doi au acceptat să fie sclavi, să îndure toată mizeria, să doarmă în grajduri pe paie, ca vitele, cu mulțimea de sclavi, să taie la trestie sub arșița dogoritoare a soarelui tropical, să sufere bătaia cu cnutul supraveghetorului, numai să poată împărtăși unui alt sclav vestea bună a mântuirii.

Ei au avut un deosebit succes în lucrarea lor, mulți sclavi s-au întors la Dumnezeu și încet, încet viața de pe plantații s-a schimbat.

Fapta lor a rămas o pildă de sacrificiu în istoria misiunilor.

Ce departe sunt credincioșii de azi de această dragoste misionară !

Lor nu li se cere să se vândă ca sclavi, că nu au să îndure cnutul șefului, mizeria dormitorului comun al sclavilor, sau arșița dogoritoare a soarelui tropical, ci doar ar trebui să se mute în altă localitate, unde nu sunt credincioși, ca să le vestească dragostea mântuitoare a Dumnezeului nostru ; și totuși nu sunt gata ! ...

[Continuarea în numărul viitor]

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. **Nu există om fără păcat** : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. [Romani 3 : 23]

2. **Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”.

3. **Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. [Romani 6 : 23]

„Fiindcă atât de mult **a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică**”. [IOAN 3 : 16]

„Doamne Isuse, vino te rog
și în viața mea !”